

מסכת יבמות דף צג.

• א"ר ינאי.... (דף צב-צג).

<p>אין קדושין תוספין ביבמה, דדרשינן "לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר" לא תהא בה הויה</p>	<p>רבי ינאי בשם "חבורה"</p>
<p>זה משנתינו, דתנן הרי את מקודשת לי לאחר שאתגיייר, לאחר שתתגיייר, לאחר שאשתחרר, לאחר שתשתחרר, לאחר שימות בעלך, לאחר שתמות אחותך, או לאחר שיחלוץ לך יבמך, אינה מקודשת</p> <p>דכיון דהשתא לא תפסי בה קדושי, לקמיה נמי לא תפסי, דאין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם, הרי מוכח מהכא דיבמה קודם חליצה לא תפסי בהו קדושין כמו ר' ינאי בשם החבורה</p>	<p>א"ל ר' יוחנן לר' ינאי</p>
<p>אה"נ יש ראייה מהמשנה, אבל אם לא לימדתי אותך שאין קדושין תופסין ביבמה, לא היה עולה בדעתך לפרש כך את המשנה, אלא היית אומר דקדושין תופסין ביבמה, והטעם דאינה מקודשת משום אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם ואפילו יש בידו לעשות עכשיו, (והיית אומר שאע"פ שיש בידו לעשות עכשיו, כיון שתולה בשינוי מצב ההלכתי של גוף המקדש או המתקדשת, כל עוד שלא חל השינוי בגוף, הרי זה "דבר שלא היה בעולם")</p>	<p>א"ל ר' ינאי לר' יוחנן</p>
<p>אי לאו דשיבח אותך ר' ינאי והסכים לדברך דמשנה זו משום דאין קדושין תופסין ביבמה, הוה אמינא דהטעם דהוי דבר שלא בא לעולם משום דהמשנה אליבא דר"ע דאין קדושין תופסין בחייבי לאוין</p> <p>ואע"פ דמשמע דר"ע סבר דאדם מקנה דבר שלא בעולם, דתנן אשה שאמרה לבעלה מה שאני עושה מלאכה יהא אסור לך בקונם, אין צריך להפר, דכיון דקא משעבדא ליה למעשה ידיה, לא מציא נדרה, ר"ע אומר, יפר, שמא תעדיף עליו יותר מן הראוי לו, ואותו עודף שלה הוא, ולכן צריך להפר, ואותו עודף הוי מלאכה שלא בא לעולם, ואפ"ה חל הנדר, אלמא סבר ר"ע אדם מקנה דבר שלא בא לעולם, י"ל שאין ראייה מהמשנה, די"ל לעולם לר"ע אין אדם מקנה דבר שלא בעולם, ויש לבאר המשנה כמו ר' הונא בריה דר' יהושע באומרת יקדשו ידי לעושיהם (ה'), שאסרה על בעלה כהקדש את ידיה עצמן לענין המלאכה שתעשה בהן, והרי הידים ישנן בעולם בשעת הנדר</p>	<p>א"ל ר"ל לר' יוחנן</p>

מסכת יבמות דף צג.

• ופליגא דרב נחמן בר יצחק

שיטת ר' עקיבא.....	
אין אדם מקנה דבר שלא בעולם	ר' הונא בריה דר' יהושע
אדם מקנה דבר שלא בעולם	רב נחמן בר יצחק

"קונם שאני עושה לפיך", רבי עקיבא אומר צריך להפר שמא תעדיף עליו יותר מן הראוי לו		
ר' הונא בריה דר' יהושע	באומרת יקדשו ידי לעושיהם, צריך להפר, אבל בלאו הכי, אינו צריך להפר	דאין אדם מקנה דבר (מלאכה) שלא בא לעולם
רב נחמן בר יצחק	בסתם מלאכה שתעשה בעתיד, צריך להפר	אלמא אדם מקנה דבר שלא בא לעולם
<p>דאמר רב נחמן בר יצחק, רב הונא מרב שהוא רביה קבלה, ורב מרבי ינאי, ורבי ינאי מרבי חייא, ורבי חייא מרבי, ורבי מרבי מאיר, ורבי מאיר מרבי אליעזר בן יעקב, ורבי אליעזר בן יעקב מרבי עקיבא, כולם אומרים אדם מקנה דבר בעולם</p>		

• רב הונא מאי היא...

המוכר פירות דקל לחבירו בימות הגשמים	
רב הונא	עד שלא באו לעולם, יכול לחזור לו, דאם בא לחזור בו קודם ניסן שאז האילנות מוציאים, יכול לחזור בו, משבאו לעולם, אין יכול לחזור בו, אלמא לרב הונא אדם מקנה דבר שלא בא לעולם
רב נחמן	אף משבאו לעולם, יכול לחזור בו, דאין אדם מקנה דבר שלא היה בעולם, ומודה רב נחמן דאם הקדים הלוקח ותפס מן הפירות ואכלם לפני שחזר בו המוכר, לא מפקינן מיניה, ופירש"י במסכת ב"מ דף ס"ו: וז"ל שהרי כל זמן שלא חזר, מחל על אכילתו, ואע"פ שבטעות שלא היה יודע שיוכל לחזור בו

• רב....

<p>דאמר רב הונא אמר רב, האומר לחברו קודם שקנה את השדה, שדה זו שאני לוקח, לכשאקחנה קנויה לך מעכשיו, קנה, אלמא דרב סבר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם</p>
--

מסכת יבמות דף צג

• רבי ינאי ורבי חייא...

<p>רבי ינאי היה לו פועל שעבד בשדהו באריסות, שהיה מביא לו כל ערב שבת סל של פירות לכבוד שבת, אותו ערב שבת התעכב האריס ולא בא בזמן הרגיל, נטל והפריש רבי ינאי מפירות ביתו על אותם פירות שיביא לו האריס</p>	
<p>אתא לקמיה דרבי חייא, ואמר ליה שפיר עבדת,</p>	
<p>דתניא, כתיב גבי תרומות ומעשרות "למען תלמד ליראה את ה' אלקיך כל הימים", אלו שבתות וימים טובים דהוי למד להזהר שלא יבטל עונג שבת בשביל תיקון הטבל</p>	
<p>על איזה דין מלמד הכתוב שהוא מותר בהפרשת תרומות ומעשרות? אילימא להתיר הפרשת תרומות ומעשרות בשבת ויום טוב לצורך אכילת הפירות,</p>	
<p>לא איצטריך קרא לזה, דהא כל איסור הפרשת תרומות ומעשרות אינם אלא מדרבנן שדומה לתיקון כלי, אבל מדין תורה אין זה נחשב אלא כטלטול חפצים בעלמא דמותר מן התורה,</p>	
<p>ואלא לאו שבא הכתוב ללמד כגון זה, שמותר להפריש משלו על דבר שלא בא לעולם לצורך עונג שבת, אלמא לרבי ינאי ורבי חייא אדם מקנה דבר שלא בא לעולם</p>	
<p>ואע"ג דראה רבי ינאי בחלום באותו ליל שבת מילות הפסוק "קנה רצוץ" דלכאורה רמוז על האי קרא "הנה בטחתי לך על משענת הקנה הרצוץ הזה", דמשמע דלא נהג כשורה,</p>	<p>א"ל ר' חייא דהמלות "קנה רצוץ" כאן מרמוז להפסוק "קנה רצוץ לא ישבור....", וסיים הפסוק "לאמת יוציא משפט", דשפיר עבד רבי ינאי</p>

• רבי, דתניא...

<p>רבי אומר, בלוקח עבד על מנת לשחררו הכתוב מדבר</p>	<p>"לא תסגיר עבד אל אדונו"</p>
<p>דכתב ליה, "לכשאקחך הרי עצמך קנויה לך מעכשיו", על זה אמר הכתוב שלא להשתעבד בו, אלמא לרבי אדם מקנה דבר שלא בא לעולם</p>	

• רבי מאיר, דתנן...

<p>לאחר שימות בעלך, לאחר שתמות אחותך, או לאחר שיחלוץ לך יבמך, אינה מקודשת,</p>	<p>הרי את מקודשת לי לאחר שאתגייר, לאחר שתתגיירי, לאחר שאשתחרר, לאחר שתשתחררי,</p>
<p>רבי מאיר אומר, מקודשת, אלמא לרבי מאיר אדם מקנה דבר שלא בעולם</p>	

מסכת יבמות דף צג:

- רבי אליעזר בן יעקב, דתניא....

יתר על כן אמר רבי אליעזר בן יעקב,
אפילו אם אמר פירות ערוגה זו תלושים יהיו תרומה על פירות ערוגה זו מחוברים,
או פירות ערוגה זו מחוברים יהיו תרומה על פירות ערוגה זו תלושים,
שיהיו תרומה לכשיביאו שלישי ויתלשו, דבריו קיימין,
אלמא לרבי אליעזר בן יעקב אדם מקנה דבר שלא בא לעולם

- רבי עקיבא, דתני...

קונם שאני עושה לפיך, אינו צריך להפר,
 ר"ע אומר יפר, **שמא תעדיף** עליו יתר מן הראוי,
אלמא לרבי עקיבא אדם מקנה דבר שלא בא לעולם

- בעו מיניה מרב ששת...

עד אחד ביבמה, שמעיד שמת בעלה כדי שתתייבם, מהו,	
מי אמרינן דמ"ט דעד אחד	או דלמא טעמא דעד אחד משום דאיהי דייקא ומינסבא,
משום דמילתא דעבידא לאיגלווי לא משקר,	והכא, כיון דזימנין שהיא אוהבת את יבמה,
הכא נמי לא משקר, ונאמן	לא דייקא ומינסבא?

- אמר להו רב ששת, תניתוה....

אמרו לה מת בנך ואח"כ מת בעליך, ונתייבמה,	
ואח"כ אמרו לה חילוף הדברים, תצא והולד ממזר	
היכי דמי, אלימא תרי ותרי,	ועוד, אמאי קאמר ממזר, הא ספק ממזר הוא, וכ"ת לא דק,
מאי חזית דסמכת אהני, סמוך אהני, ואמאי תצא?	הא תני סיפא הראשון ממזר והאחרון אינו ממזר, ש"מ דוקא קתני?
ואלא לאו ש"מ חד הוא דאמר מת בנך ואח"כ מת בעליך, וטעמא דאתו בי תרי, אכחשוה, הא לאו הכי, מהימן,	
ש"מ דעד אחד מהימן להעיד שמת בעלה כדי שתתייבם	

מסכת יבמות דף צג:

• איכא דאמרי....

<p>דהא אשה עצמה נאמנת, דתנן האשה שאמרה מת בעלי, תנשא, מת בעלי, תתייבם</p>	<p>לא היה שאלה דעד אחד נאמן לומר שמת בעלה, ונתייבמה</p>
<p>אלא כי תיבעי לך למישרי יבמה לעלמא, אם עד אחד מתירה לשוק, שאומר לה מת יבמיד, או אמר לה מת בעליך ואח"כ מת בנד,</p>	
<p>או דלמא טעמא דעד אחד משום דאיהי דייקא ומינסבא, והכא לא דייקא ומינסבא, משום ששונאת את היבם, ולכן לא דייקא שרוצה היא להיפטר מיבם, ואינו נאמן?</p>	<p>מי אמרינן דמ"ט דעד אחד משום דמילתא דעבידא לאיגלווי לא משקר, הכא נמי לא משקר, ונאמן</p>

If you would like the shakla vetarya summaries emailed directly to you (before it is posted on the website), or to give feedback, please email blumenfeldyaakov@gmail.com.